

[Aksel Larsen.]

vejelser angående hele hovedstadsområdet kommunale forhold, så vi kan få en ordening, som er bedre end den, vi har nu. Selvom vi får en revision af udligningsloven og derved får en lov om udligning mellem disse tre kommuner, der er bedre end den nuværende, vil det alligevel ikke løse alle de mange problemer, der er. Det forekommer mig derfor, at der foreligger to opgaver: den mest nærliggende at få voldgiftsretten til at gøre sig færdig, så det fornødne forslag til en ændret udligningsordning kan fremkomme her i tinget, den næste at få fremskyndet overvejelserne og forarbejderne til en ændring af hele hovedstadsområdets kommunale forhold.

Boye Meyer: Som anført af den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti er det efter udligningslovens § 17 voldgiftsrettens opgave at udtale sig om, hvorvidt og da i hvilke henseender ændringer i loven måtte være ønskelige under hensyn til de 3 kommuners indbyrdes forhold. Denne udtalelse skulle, således som det er bemærket af den højtærede indenrigsminister, være afgivet inden udgangen af året 1943. Men indtil nu er man, til trods for at der er gået 6 år, ikke nået til noget resultat i så henseende. Den yderligere forlængelse, som voldgiftsretten fik i fjor vedrørende fristen for afgivelse af en sådan udtalelse, har imidlertid heller ikke vist sig tilstrækkelig til at sætte retten i stand til at løse denne opgave, hvad der formentlig har sin årsag i, at man her beskæftiger sig med problemer, hvor både mange forskellige og mange betydelige vanskeligheder gør sig gældende. Nu kommer altså voldgiftsretten, hvori også findes repræsentanter for Københavns kommune, og fremsætter påny ønsket enstemmigt — jeg understreger meget stærkt, at det er et enstemmigt ønske — om en yderligere forlængelse, nemlig til udgangen af 1950, for, som det siges, på forsvarlig måde at kunne tilendebringe de undersøgelser og overvejelser, der skønnes nødvendige for, at retten kan komme frem med sin udtalelse.

Der fremkom, som man måske vil erindre, da forslaget om forlængelse af loven var til behandling i december i fjor i dette høje ting, fra forskellige ordførere visse udtalelser vedrørende udligningsordningen indenfor de tre kommuner. Det samme skete ved første behandling af forslaget for nogle dage siden i det andet høje ting, og nu har vi jo igen i dag hørt visse toner i retning af, at man fra Københavns side er utilfreds med

de hidtidige forhold. Det fremgik jo også af nogle af disse udtalelser, at den stedfundne udligning ikke har været tilstrækkeligt fyldestgørende. Udligningsbeløbet når man, således som det bestemmes i loven af 1937, frem til ved at benytte skatte- og udgiftstallet som grundlag for beregningen af, på hvilken basis, d. v. s. efter hvilken procent af rateskalaens grundbeløb, den i loven omhandlede udligning af kommunernes skatteudgifter skal finde sted. Hvis den mulighed imidlertid foreligger, at udviklingen gennem de senere år har medført, at den tidligere benyttede fremgangsmåde ved beregningen ikke længere danner grundlag for en retfærdig økonomisk udligning de tre kommuner imellem, så må denne naturligvis ændres og en retfærdig løsning tilstræbes. Det var jo netop det, det var voldgiftsrettens opgave at finde ud af, og når dens indstilling foreligger overfor ministeriet, bliver det, som den højtærede indenrigsminister udtalte i landstinget, rigsdagens sag til den tid at tage standpunkt til den.

Med disse få bemærkninger skal jeg på venstres og hovedstadens venstres vegne anbefale at tiltræde den foreslåede ændring i loven.

Aksel Møller: Som medlem af den voldgiftsret, der beskæftiger sig med disse spørgsmål, skal jeg bekræfte, at det er en ganske enstemmig indstilling, voldgiftsretten kommer til den høje rigsdag med, idet den beder om, at voldgiftsretten må fortsætte sit arbejde og loven må blive forlænget for endnu et år.

Når der gik 6 år uden resultat, eller rettere uden at voldgiftsretten gjorde stort andet end at bede om den årlige forlængelse, skyldes det den omstændighed, at hovedstadskommissionen arbejdede, og det ville jo være urimeligt at løse udligningsproblemet mellem hovedstadskommunerne uden hensyntagen til den udligning, som under en eller anden form engang må komme mellem de gamle hovedstadskommuner og de nye. Det er altså forklaringen på de 6 år. For det sidste års vedkommende er arbejdet kommet i gang, således som det er oplyst overfor det høje ting af andre talere, i kraft af et krav fra Københavns kommune. Hvorvidt dette krav er berettiget eller ej, er det, som det ærede medlem hr. Boye Meyer sagde, voldgiftsrettens sag at finde ud af. En granskning af forholdet er i gang, og i øjeblikket beror sagen på en replik fra Københavns kommune.

Man mener altså i voldgiftsretten, at